



**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

**KONCERTNÍ
PROGRAM
2025/2026**



57.

Hlavní partner



LEOŠ SVÁROVSKÝ

JOSEF VEJVODA

Tři malé lásky (21')

1. *Vivo, Dovádivé děti*
2. *Lento, Dětské tapání*
3. *Vivace, Dětský žert*

JEAN FRANÇAIX

Květinové hodiny pro hoboj a komorní orchestr (L'horloge de flore) (16')

1. *Galant de jour*
2. *Cupidon bleu*
3. *Cierge à grandes fleurs*
4. *Nyctanthe du Malabar*
5. *Belle de nuit*
6. *Geranium triste*
7. *Silène noctiflore*

Notový materiál: Editions Musicales Transatlantiques

———— přestávka ————

ROBERT SCHUMANN

Symfonie č. 1 B dur op. 38 *Jarní* (30')

1. *Andante un poco maestoso*
– *Allegro molto vivace*
2. *Larghetto*
3. *Scherzo (Molto vivace)*
4. *Allegro animato e grazioso*

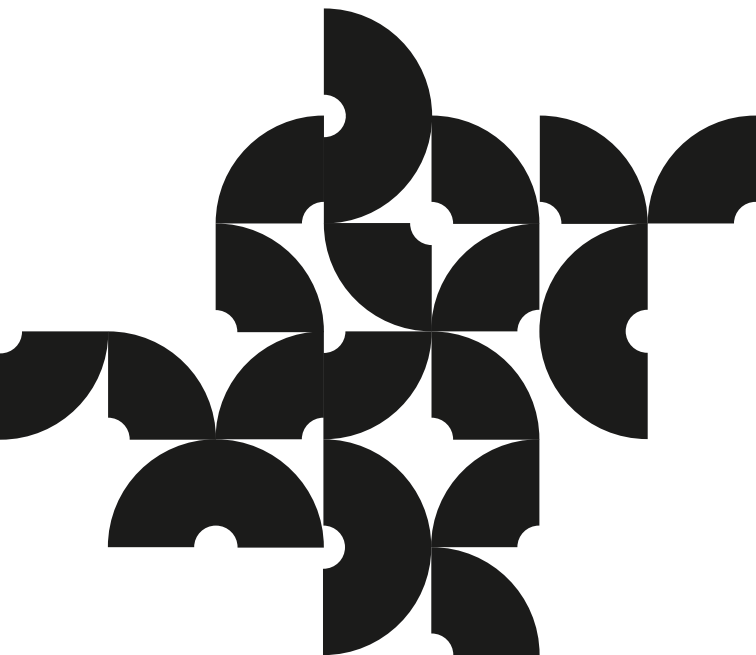
————
FELICIA GRECIUC HOBOJ
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **LEOŠ SVÁROVSKÝ**

Pondělí 20. 4. 2026 v 19.00 hodin
Středa 22. 4. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin, Malý sál Domu hudby



Dubnový koncert jsme pro Vás, vážení a milí posluchači, navrhli tak, aby evokoval jarní atmosféru. Možná se během koncertu přenesete do doby venkovních dětských her, možná spolu s Josefem Vejvodou pocítíte láskyplné sepětí s vlastními potomky. Možná Vás hudba Jeana Françaixe omámí vůněmi a možná spolu s Robertem Schumannem zakusíte radost z ročního období, kdy se vše čerstvě zelená.

Josef Vejvoda (1945) patří k legendám naší jazzové scény. Když absolvoval pražskou konzervatoř ve hře na bicí nástroje, byl jejím prvním studentem, který si dovolil absolvovat vlastní jazzovou skladbu – a zaslouženě se mu dostalo pochvaly od ředitele Václava Holzknechta. V té době již hrál s Karlem Velebným a jeho skupinou SHQ. Vedle ryze jazzových kompozic rád překračuje ustálené hranice a tvoří tam, kde je mu dobře. Vejvodovu hudbu hrají symfonické orchestry i vojenské kapely, zní pod rukama klasicky školených virtuózů, jakými jsou houslista Pavel Šporcl nebo hobojista Vilém Veverka, zpívá se v kostele a na sborových koncertech. Publicista Lubomír Dorůžka Vejvodovu *Tři malé lásky* uvítal jako „rytmicky kořeněnou skladbu“ a sám autor o nich dnes míní: „Tři malé lásky jsem napsal před dvaceti lety. Věnoval jsem ji vnoučatům Danovi, Bětuše a Dominikovi. Světová premiéra byla zde v Pardubicích 17. 9. 2007. Tenkrát jsem do skladby zapojil i moje jazzové trio, což letos nebude, protože jsem po covidu přestal hrát na bicí nástroje.“

Když si věhlasný švédský botanik 18. století Carl Linné všiml, že některé rostliny otevírají nebo zavírají své květy v poměrně pravidelných časech, navrhl podle nich „květinové hodiny“. Tohoto postřehu se nechopili jen přírodovědci, kteří začali do těchto biologických hodin doplňovat další exempláře, ale i francouzští výrobci parfémů, kteří míchají své vůně tak, aby se jednotlivé složky během dne postupně uvolňovaly a majitelky luxusních flakonů od rána do noci neustále překvapovaly novými oděry. Přístup Jeana Françaixe připomíná spíše alchymistickou laboratoř než exaktní přírodovědná pozorování. Francouzský skladatel

Jean Françaix (1912–1997) při tvorbě svého půvabného díla *L'Horloge de flore* (Květinové hodiny) pro hoboj a orchestr seřadil vybrané květiny podle atmosféry, kterou evokují jejich názvy, květy a vůně. Skladatel ve svém posluchači rozehrává bohatou

fantazijní poetiku, kupříkladu do denního snění nám přichází „kráska noci“ nebo amorek (cupid), aby nás zasáhl svým očarováním šípem. Françaix květinové kouzlo převádí do jemných hudebních barev a hravých melodií. Orchester průběžně hlídá čas a „tiká“, zatímco hoboj vystupuje jako hlavní vypravěč, který nás podmanivými melodiemi provází botanickou cestou časem od ranního probuzení přes polední rozpuk až po večerní klid. Sedm částí je naplněno smyslem pro precizní klasickou formu i jemným francouzským šarmem:

3. hodina ranní, Galant de jour, kladivník (*Cestrum diurnum*)

Stálezelený keř z čeledi lilkovitých je známý svými bílými, intenzivně vonícími květy. Hudba se pomalu probouzí z pianissima, hoboj v dlouhodechých liniích zachovává noční klid.

5. hodina ranní, Cupidon blue, poblekla modrá (*Catananche caerulea*)

Půvabná trvalka ze Středomoří (čeleď hvězdicovité) kvete v létě levandulově modrými až bílými květy připomínajícími chrpu. Hoboj v 5/4 metru „střílí“ ve velkých skocích, krátká kadence patrně svým pohybem vzhůru imituje pohyb Cupidova šípu.

10. hodina dopolední, Cierge à grandes fleurs, selesnicereus velkokvětý, někdy přezdívaný jako královna noci (*Selenicereus grandiflorus*)

Kaktus, jenž získal jméno po Seléné, řecké bohyni měsíce, je popínavou rostlinou, která hledá oporu na kmenech stromů nebo se plazí po skalách. Květy má bílé, silně vonící, o průměru až 30 cm. Kvetou však krátce, otevírají se jen na jednu noc od večerních hodin a po půlnoci se zavírají. Prchavou krásou skladatel naznačil pouhými patnácti taktů – hobojová melodie plyne bez přerušení, jako by se jednalo o podmanivé operní bel canto.

12. hodina polední, Nyctanthe du Malabar, nočnice obecná (*Nyctanthes arbor-tristis*)

Rumba se členěním osminových not 3+3+2 přiléhá ke keři dosahujícímu výšky až 10 m. Úbory jednoduchých bílých květů s oranžově červeným hrdlem se otevírají v noci a vydávají dlouhotrvající sladkou vůni.

5. hodina odpolední, Belle de nuit, povijnice (*Ipomoea bona-nox*)

Tikání čtvrtových hodnot se rozvine do monotonního arpeggia celého orchestru a tvoří pozadí pro výstup „měsíční květiny“. Zvonkovitě nálevkovitě květy se otevírají jen jednou v pozdní noci a při chladnějších teplotách vydrží i během dne.

7. hodina večerní, *Geranium triste*, čapinos smutný neboli pelargónie (*Pelargonium triste*)
Květ „smutné pelargónie“ vydává v noci příjemnou hřebíčkovou vůni. Hoboj si i při rychlém tempu a staccatovém doprovodu zachovává melancholické legato.

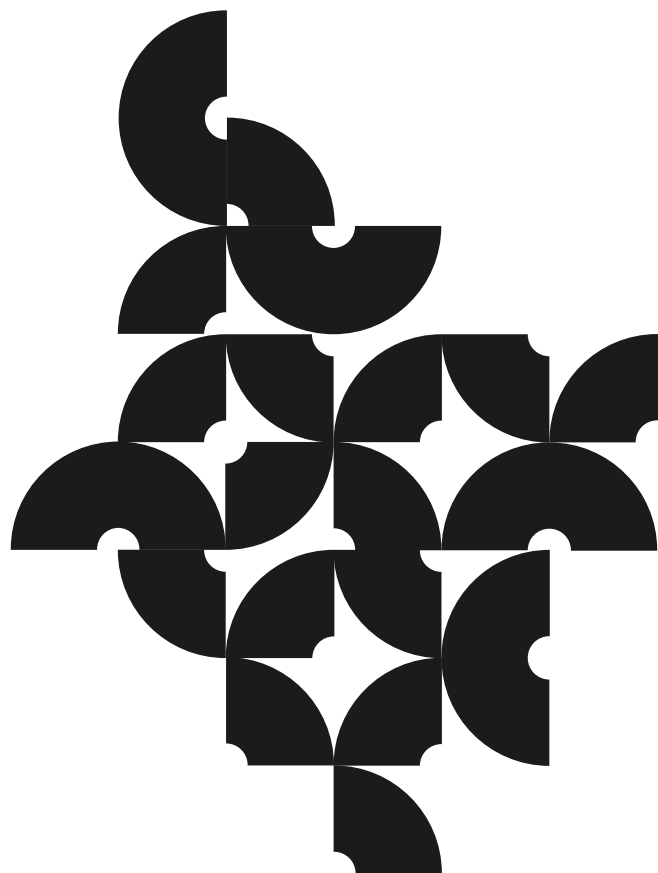
9. hodina noční, *Silene noctiflora*, silenka noční (*Silene noctiflora*)
Květy plně rozkvétají pouze ve večerních hodinách a silnou vůni lákají hmyz k opylení. S obdobnou hutností hýří barvami orchestr a nutí hoboj hrát stále výš. Jean Françaix miloval pohyb vzhůru, a tak v poslední větě s mimořádnou elegancí a lehkostí žene hoboj do náročných pasáží ve tříčárkované oktávě.

L'horloge de flore si v roce 1957 objednal první hobojská Filadelfská filharmonie John de Lancie. Françaix svou skladbu v neoklasicistním slohu dokončil roku 1959 a k premiéře došlo o dva roky později. Úspěšná premiéra vyslala dílo do celého světa a „květinové hodiny“ se staly pevnou součástí koncertního repertoáru špičkových hobojských. Jen skladatelova rodná Francie, která po 2. světové válce holdovala atonalitě a nové vlně avantgardy, bránila Françaixovi téměř 10 let ve vstupu na koncertní pódia. Umělec tuto situaci lakonicky komentoval slovy: „Má hudba je až příliš snadno pochopitelná.“

Ze všech symfonií **Roberta Schumanna** (1810–1856) je právě jeho první nejzdařilejším dílem. *Symfonie č. 1 B dur, op. 38* nese přizvisko *Jarní*, neboť – jak skladatel svěřil své ženě – inspiroval se *Jarní básní (Frühlingsgedicht)* Adolfa Böttgera. Úvodní fanfára symfonie je pak přímo svázána jako motto s posledním veršem básně: „Zas v údol jaro přišlo vráž!“ („Im Tale blüht der Frühling auf!“). Schumann načrtl symfonii během čtyř dnů koncem ledna 1841, instrumentaci dokončil v únoru a 31. 3. 1841 proběhla v lipském Gewandhausu úspěšná premiéra pod taktovkou Felixe Mendelssohna. Schumann byl na svém životním vrcholu – jeho klavírní díla a písně budily respekt a dobru se i prodávaly, alespoň částečně se mu podařilo zlomit odpor otce své milované Clary a v září

1840 se vzali, v roce 1841 se jim narodilo první z jejich osmi dětí. *Jarní symfonie* vznikla doslova v jednom tahu, posluchače uhranuly živé dialogy dechových nástrojů i netradičně exponovaný part tympánů. Schumann nejprve prozradil svou inspiraci ke každé větě, později své poznámky škrtl a pouze zdůraznil, že symfonií proudí „jarní vášeň, která ovládá člověka do vysokého věku a která ho každým rokem překvapuje“. Možná Vás při poslechu napadnou stejné asociace, jaké kdysi ovládaly Roberta Schumanna: 1. věta – začátek jara, 2. věta – večer, 3. věta – veselí přátelé, 4. věta – jaro v plném rozkvětu.

Jiří Kopecký





FELICIA GRECIUC

Dětství strávené v Rumunsku dalo mimořádné hudební osobnosti silné impulzy díky rytmicky bohatému folklóru a epickým písním. Felicia Greciuc brzy propadla hráčské vášni a na střední škole si uvědomila, že hoboj bude její budoucností, její životní cestou. Po absolutoriu hudební akademie v Bukurešti zamířila na postgraduální studia do Kodaně a Lipska. Na své hráčské kvality upozornila při soutěžních kláních na Ysaye International Competition, Carl Nielsen International Chamber Music Competition nebo na vídeňské International Artist Competition. Spoluzakládala dechové kvinteto V Coloris, se kterým koncertuje po celém světě. Pomocí hudby ráda vypráví příběhy, přibližuje zdánlivě odlišné kultury, míchá lidovou hudbu s díly 20. a 21. století, inspiruje se tancem i výtvarnými díly.

Jako první hobojistka prošla orchestry v Rumunsku, na Islandě a Dánsku, kde roku 2019 zakotvila díky nabídce Královského dánského orchestru. Odtud podniká koncertní cesty jak s klasickým repertoárem, tak se soudobými kompozicemi. Zná ji publikum Evropy, v Jižní Koreji nebo Taiwanu. Hraje na špičkový nástroj Marigaux M2, který musí každému konkrétnímu majiteli perfektně padnout do rukou a úst, aby vydával vyrovnaný a ohebný tón ve všech polohách – aby zněl jako ozvěna jeho duše.



LEOŠ SVÁROVSKÝ

Český dirigent a flétnista Leoš Svárovský je pevně spojen s pardubickým kulturním životem, neboť v letech 1997–2009 zastával post šéfdirigenta Komorní filharmonie Pardubice, tedy nejdéle v historii jejích uměleckých šéfů. Narodil se v Jablonci nad Nisou, studoval hru na flétnu na Pražské konzervatoři a posléze i dirigování na AMU v Praze, a to u renomovaného dirigenta Václava Neumanna. Svou kariéru začal v Národním divadle v Praze jako asistent Zdeňka Košlera. Roku 1991 jej slavný Herbert von Karajan přizval ke spolupráci s George Soltim, Claudiem Abbadem a Vídeňskými filharmoniky na Salcburských letních festivalových hrách.

Od začátku své kariéry působil jako šéfdirigent vynikajících českých a slovenských orchestrů i operních domů: Komorní opera Praha (1985–1987), Janáčkova filharmonie Ostrava (1991–1993), Státní filharmonie Brno (1991–1995), Slovak Sinfonietta Žilina (1995–2000), Orchester baletu Národního divadla Praha (2001–2002) či Státní opera Praha (2003–2005). V letech 2014–2019 působil jako šéfdirigent Aichi Central Symphony Orchestra Nagoya a zůstal stálým hostujícím dirigentem tohoto tělesa. Je též stálým hostujícím dirigentem Slovenské filharmonie. Pravidelně jej zvou na pódia mnoha významných hudebních festivalů jak v České republice, tak v zahraničí.

Řada skladatelů Svárovskému světuje své novinky, uvedl například světovou premiéru Koncertu pro housle českého autora Slavomíra Hořinky se sólistkou Sophií Jaffé a Českou filharmonii v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Brno. Hostoval i na Europäischen Wochen Passau, Aspekte Salzburg, George Enescu Festival Bucarest, Colorado Musik Festival, Settimane musicali di Ascona, Bratislavských hudebních slavnostech, Musica Sacra Norimberk, Dias da Música em Belém, Mezinárodním hudebním festivalu v Meranu atd.

Diskografie Leoše Svárovského obsahuje více než 24 CD u různých firem v České republice, Německu, USA, Japonsku, Slovensku či Francii. Můžeme jmenovat labely jako Panton, Supraphon, JOD, Thoroform, WEA, Records či New Classic. Od roku 2000 působí také jako pedagog na Katedře dirigování na pražské Akademii múzických umění. V roce 2018 zde získal profesuru.

PŘIPRAVUJEME

OSUDOVÁ

NICCOLÒ PAGANINI

Koncert pro housle a orchestr č. 5 a moll

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Symfonie č. 5 c moll op. 67 *Osudová*

SVETLIN ROUSSEV HOUSLE

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

DIRIGENT **VAHAN MARDIROSSIAN**

Pondělí 25. 5. 2026 v 19.00 hodin

Úterý 26. 5. 2026 v 19.00 hodin

Středa 27. 5. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby



ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

PRAŽSKÝ MOZART

Koncert věnovaný výhradně W. A. Mozartovi přinesl hudební zážitek, jenž naplnil sál do posledního místa. Vrchol večera patřil *Klavírnímu koncertu C dur K 467*, v němž se představil fenomenální Finghin Collins. Jeho interpretace byla naprosto strhující a dialog s orchestrem působil mimořádně přirozeně. Šéfdirigent Vahan Mardirossian vedl orchestr s jistotou a jasnou představou o formě. Závěrečná „Pražská“ symfonie potvrdila kompaktní a barevný zvuk orchestru, který publikum odměnilo dlouhotrvajícím potleskem.

Foto František Renza



PŘEDPRODEJ ABONMÁ

Prodej abonmá bude probíhat online, případně osobně v Domě hudby v kanceláři předprodeje.

Stávající předplatitelé

25. 5. – 7. 6. 2026

8. 6. – 12. 6. 2026 – změny (pouze osobně)

Předplatné je stávajícím abonentům automaticky rezervováno do 7. 6. Neobnovená místa budou 8. 6. uvolněna do prodeje dalším abonentům.

Noví zájemci

15. 6. – 11. 9. 2026

Prodej v období 29. 6. – 31. 8. probíhá pouze online.

Ukončení prodeje

11. 9. ve 12.00 hodin

Elektronicky zakoupené abonmá

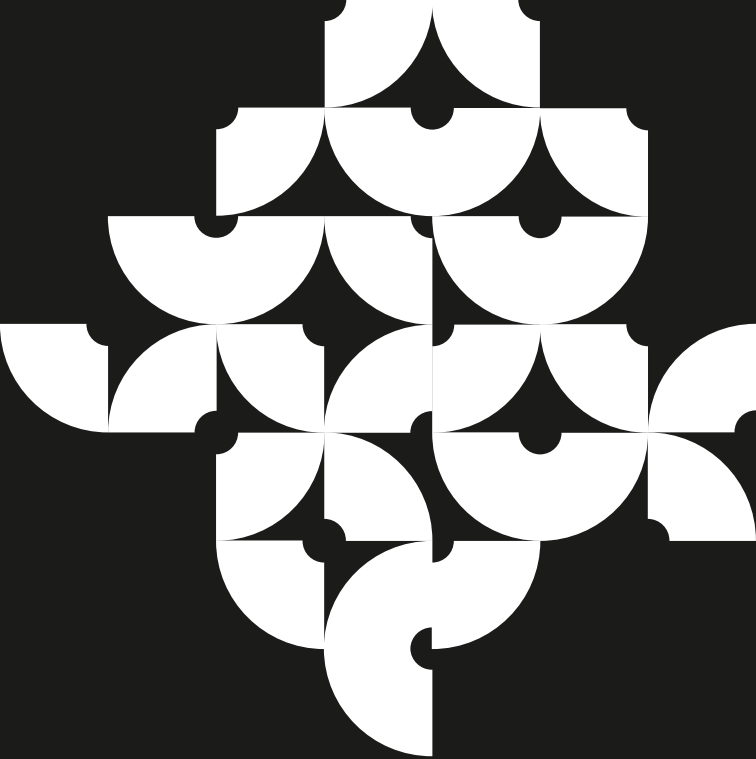
Můžete se prokazovat abonmá v mobilním zařízení, tištěnou papírovou kartou nebo plastovou abonentkou. Ta je pro žadatele k vyzvednutí v kanceláři předprodeje od 1. 9. do 11. 9. 2026 nebo v den prvního koncertu v předsáli Sukovy síně.



Klasika Plus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

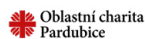
...Váš vyladěný partner



KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

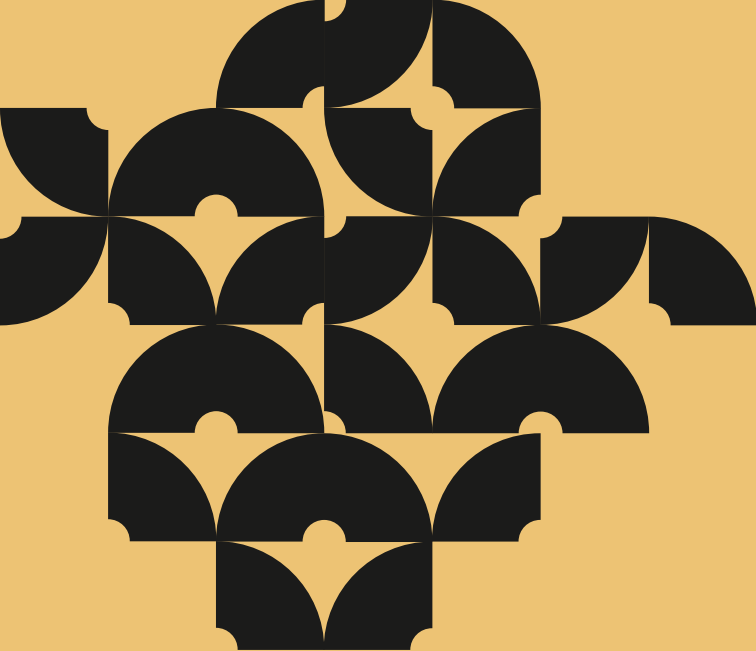
Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP



Mediální partneři KFP





KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je statutární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.

